

ning. En person, der har været langtidssyg, eller en, der er lige ved at miste fodfæstet på arbejdsmarkedet, har ikke brug for nederlag. Her tæller alene positive oplevelser.

Med denne lov kan vi forhåbentlig få gang i fleksjob og skånejob ude i virksomhederne og dermed i det såkaldt rummelige arbejdsmarked. Det er jo ofte de administrative opgaver og måske også manglende kendskab til den sociale rådgivning, der skræmmer virksomhederne, når eller hvis der ansættes en arbejdskraft på særlige vilkår. Det skulle dette lovforslag så afhjælpe. Det nytter jo ikke, at vi bare ansætter alle med særlige ansættelsesbehov i det offentlige. Her skal vi have de fleste ud i det private erhvervsliv.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget helhjertet.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Beskæftigelsen er stigende, og gruppen af mennesker ude på arbejdsmarkedet er så også blevet mere synlig. Og det synliggør så også forpligtelsen til at sørge for, at de mennesker, der har mulighed for at få tilknytning til arbejdsmarkedet, også får det.

Det var et af de problemer, vi i satspuljeforhandlingerne søgte at finde en løsning på. Baggrunden for at foreslå virksomhedsservice er jo den enkle, at det for arbejdsgiverne kan være uoverskueligt at ansætte mennesker på særlige vilkår; de står simpelt hen kejtet over for det.

Der følger da også en hel del papirarbejde med, og det vil for mange være årsagen til, at de ikke er med til at skabe arbejdspladser for de mennesker, der har brug for særlig støtte. Det forhindrer det ganske enkelt, og det er en hurdle, vi må se at komme over. Så hvis man kan fjerne det besværlige papirarbejde på virksomhederne, er en af mulighederne for at få flere mennesker i arbejde i hvert fald til stede.

Indsatsen over for virksomhederne skal bestå i rådgivning og vejledning og nemmere adgang til at ansætte netop denne gruppe medarbejdere. Særlig vigtigt er det, at virksomheden fremover i samarbejde med kommunen kan få lejlighed til at matche job og ansøger, så der er en mulighed for jobfastholdelse, ligesom der under ansættelsesforløbet løbende har været en dialog mellem virksomhed og kommune.

Det har vi så afsat 30 mio. kr. til i år 2000 og de følgende år, og det svarer til 90 årsværk. Det er penge, der er godt anbragt, hvis det kan være

med til at indsluse og fastholde også mennesker ansat på særlige vilkår på arbejdsmarkedet.

CD kan støtte forslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, hr. Anders Samuelsen, ikke kan være til stede, skal jeg i stedet holde hans ordførertale.

Det har længe været en mærkesag for Det Radikale Venstre at få fjernet barriererne for virkeliggørelsen af det rummelige arbejdsmarked.

Der er dog stadig væk for få job på særlige vilkår. Og det skyldes ikke, at det skorter på socialt engagement rundt omkring i landets virksomheder. Faktisk er viljen til at gøre en social indsats netop et særkende hos små og mellemstore virksomheder, især når det gælder om at hjælpe og fastholde syge medarbejdere på arbejdspladsen. Men mange, især mindre virksomheder, oplever i den forbindelse, hvad man må betegne som uoverstigelige barrierer af bureaukrati, når de henvender sig til kommunen for at søge råd og vejledning, og mange må opgive at finde rundt i systemerne.

Regeringen har i de seneste år taget initiativ til en række lovændringer, som har haft til formål at rette op på den manglende kommunale indsats på området. Jeg nævner i flæng: ned-sættelse af refusionsprocenten ved førtidspension, ophævelse af 120-dages-reglen, tidligere sygedagpengeopfølgning og pligt til at kontakte den sygemeldtes arbejdsplads og fagforening i den forbindelse samt kommunal finansiering af ledighedsydelse til personer, der venter på fleksjob.

Endelig blev der også afsat ekstra midler til de lokale koordinationsudvalg i satspuljen for 1999 til at styrke indsatsen for det rummelige arbejdsmarked. Disse midler skulle bl.a. gå til oprettelse af formidlingshuse i kommunerne, der netop har til formål at styrke formidlingen af fleksjob ved at formidle kontakt mellem lokale virksomheder og personer, som gerne vil i fleksjob.

Men mange kommuner halter stadig væk bagefter med hensyn til at leve op til deres del af ansvaret for realiseringen af det rummelige arbejdsmarked. Fra radikal side håber vi derfor meget på, at pligten til at oprette virksomhedsserviceordninger kan få kommunerne til at tage deres ansvar for at anvise fleksjob og rådgive virksomheder, som søger hjælp, mere alvorligt. Endelig kan man da også håbe på, at virksom-